

се почуди, какъвъ е тоя таинственъ звънецъ, подири го нахлѣ е и полегичка се измъкна оттукъ и си намѣри работа въ градината. Разбра той, че работата не е оферна.

Слѣдъ малко завѣсата на прозореца се дигна, той се шумно отвори и госпожата, въ бѣла камизола и разгърдена, подаде вънъ рошавата си глава и закрѣпѣ по навика си за туй, за онуй.

Двадесетина минути послѣ, се яви Бойковски при дѣда Генка, и почна се другъ разговоръ.

Въ трапезарията се сложи закуска. Госпожата и малкото закусиха млѣко съ пексемецъ, а синъ и баща пиха по едно черно кафе.

Слѣдъ туй, Бойковски, излѣзе навънъ по свои частни работи — а той ги имаше доста! — и каза на баща си да се не притѣснява, да почива и че слѣдъ пладня Иванъ, като фтаса, ще го поразведе изъ града.

Ей  
Konel. 2

## VII. *гостини*

За днесъ Бойковска бѣ се наредила да вари сладко, собствено не тя, а друга една жена, която и дойде. Тази отдавнашна прѣкарала години вдовица, съ излинѣла черна рокля, вършеше и други работи на стопанката: гледаше ѝ на карти и фасулъ, правѣше работа за единъ годежъ и силно бѣ прирастена къмъ тютюнъ и ракия.

Тъкмо сладкото бѣ почнато, и на стопанката дойдоха на гости двѣ интимни приятелки — едната нека наречемъ г-жа Цанева, 40—45 годишна, брюнетка, съ увѣхналото лице и изронени кѣтни зѣби, а другата — г-жа Драганова миловидна брютетка, 20—25 годишна. колкото и Бойковска. Цанева все въ сѣбота обичаше да ходи погости — по аристократски.

Гостенкитѣ изгледаха насмѣшно стареца и бързо се впуснаха въ частната приемна на стопанката.

Разприказаха се нависоко. Слѣдъ обикновенитѣ привѣтствия и разпитвания за скѣпото здравие, разговорътъ падна върху най-важния въпросъ — модитѣ.

— Много хубави лѣтни платове сѣ дошли у Титеви, — проговори Драганова.